

K E N D E L S E

afsagt den 7. januar 2011 af Vestre Landsrets 6. afdeling (landsdommerne Kristian Petersen, Henrik Estrup og Hanne Kirk Deichmann (kst.)) i kæresag V.L. B-2230-10

Skyldner påkærer beslutning om, at hans bo er taget under konkursbehandling (advokat K. L. Németh, København)

Skifteretten i Kolding har den 27. september 2010 truffet beslutning i 1. instans (SKS 6-543/2010).

Beslutningen er kæret af **Skyldner**.

Skyldner har nedlagt påstand om, at beslutningen om at tage hans bo under konkursbehandling ophæves.

Konkursrekvirenten har nedlagt påstand om stadfæstelse, subsidiært hjemvisning til fornyet behandling ved skifteretten, og mere subsidiært ophævelse af konkursdekretet og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved skifteretten.

Kæremålet har været forhandlet mundtligt.

Der har i forbindelse med kæremålet været enighed om, at det kan lægges til grund, at konkursbegæringen og oplysning om tidspunktet for sagens behandling i skifteretten ikke er blevet forkyndt for **Skyldner**, og sagen har således angået spørgsmålet om, hvorvidt det kan lægges til grund, at han på anden måde er blevet gjort bekendt hermed, jf. konkurslovens § 23, stk. 3. Spørgsmålet om, hvorvidt de økonomiske betingelser og

betingelsen om konkursværneting her i landet har været opfyldt, har ikke været genstand for kære.

Advokat K.L. Németh har forklaret, at han kendte **Skyldner** for mange år siden, hvor han underviste ham. Siden har han ikke haft noget med ham at gøre. **Skyldner** rettede i august 2010 henvendelse til ham i anledning af, at han havde mistanke om, at advokat **Vidne 1** havde misbrugt sin adgang til at råde over et selskab ved navn **Virksomhed 3 A/S**, hvor **Skyldner** var aktionær. Under et af de møder, som han og **Skyldner** i august 2010 i den anledning havde, oplyste **Skyldner**, at han var flyttet til Ungarn. **Skyldner** nævnte ikke noget om, at han havde økonomiske problemer, og at der var indgivet konkursbegæring mod ham. Den 17. september 2010 modtog han en e-mail fra **Skyldner**, hvoraf fremgik, at **Skyldner** ”havde ladet sig fortælle”, at der var nogen, der havde indgivet en konkursbegæring imod ham, og at der var skriverier i pressen om det. **Skyldner** spurgte, om vidnet ikke kunne tage fat i Jyske Vestkysten på samme måde, som han havde taget fat i advokat **Vidne 1**. Han er ikke på noget tidspunkt blevet bedt om at repræsentere **Skyldner** i konkurssagen. Han har i telefonen i anden sammenhæng kort drøftet med **Skyldner**, om **Skyldner** havde værneting i Danmark. Han var umiddelbart selv af den opfattelse, at der ikke var værneting, men det var ikke noget, han undersøgte nærmere. Det var ikke hans opgave. Hans brev af 20. september 2010 til advokat Danielsen var et led i hans opgave med at få stoppet polemikken i pressen om ”politijagt” m.v. Brevet kan bestemt ikke tages til indtægt for, at **Skyldner** havde bedt ham om at tage sig af konkurssagen, for det havde han ikke. Han modtog konkursbegæringen med bilag med det brev, som advokat Danielsen sendte til ham den 23. september 2010. Det er rigtigt, som hans sekretær har bekræftet i en e-mail, at konkursbegæringen med bilag blev modtaget den 24. september 2010. Han tog papirerne med hjem og arbejdede med dem i weekenden, og om mandagen den 27. september 2010 sendte han konkursbegæringen pr. mail til **Skyldner**. Han sendte ikke de øvrige bilag, som han havde modtaget. Han har talt med advokat Danielsen i telefon 2 gange, og han har i den forbindelse sagt, at han ikke repræsenterede **Skyldner** i konkurssagen. Han sagde også, at han ikke ville give møde i skifteretten den 27. september 2010, og at han ikke ville påtage sig at give **Skyldner** underretning om mødetidspunktet. Den 27. september 2010, hvor mødet i skifteretten fandt sted, hørte han hverken fra advokat Danielsen eller skifteretten. Han er først langt senere blevet bekendt med den forespørgsel, der den 27. september 2010 blev rettet til hans sekretær, og som hun samme dag besvarede pr. e-mail. Han blev ikke af advokat Danielsen gjort bekendt med det afsagte konkursdekret. Han har

aldrig underrettet **Skyldner** om tidspunktet for mødet i skifteretten. Det eneste, han har fremsendt til ham, er konkursbegæringen. Han korresponderer normalt med **Skyldner** via telefon eller mail. Det er dog ikke ham selv, men hans sekretær, der sender og åbner mails. Når hans kontor modtager en mail til ham, kan det derfor ske, at han først modtager mailen den næste dag. Da han modtog brev af 30. september 2010 fra skifteretten modtog udskrift af konkursdekretet, sendte han pr. mail kopi heraf til **Skyldner** og ”kærede lige på stedet”. Forespurgt om han kærede inden, han havde talt med **Skyldner**, kar vidnet bekræftet dette. Forespurgt hvordan han kunne kære uden at have talt med **Skyldner**, når han som forklaret ikke repræsenterede **Skyldner** i konkurssagen, forklarede vidnet, at hans brev af 1. oktober 2010 til skifteretten ikke havde karakter af et kæremål, men af en reaktion på, at konkursdekretet var blevet afsagt på grundlag af, at hans rolle var blevet opfattet forkert. Et egentligt kæremål blev først iværksat ved hans kæreskrift af 5. oktober 2010, der blev sendt efter, at han havde været i forbindelse med **Skyldner**.

Advokat Mads Danielsen har forklaret, at han kom ind i sagen, da Danske Bank i maj 2010 bad ham tage **Skyldner** til inkasso. Han indgav konkursbegæring mod **Skyldner** den 1. juni 2010. Der blev sendt kopi af konkursbegæringen til **Skyldners** forretningsadresse i Kolding. Brevet kom ikke retur. I juni 2010 havde han en brevveksling med skifteretten om, hvorvidt Retten i Kolding var rette værneting. Det næste, der skete, var, at han modtog brev af 13. september 2010 fra skifteretten med indkaldelse til møde i skifteretten den 27. september 2010. Nogle dage senere modtog han brevet af 20. september 2010 fra advokat Németh med anmodning om at få bekræftet, at der var indgivet konkursbegæring mod **Skyldner** og i givet fald sende ham en kopi af konkursbegæringen. Der havde ikke forinden været nogen form for korrespondance med **Skyldner** eller advokat Németh. Den 24. september 2010 ringede han til advokat Németh. Han fik fat i advokat Némeths sekretær, og han anmodede hende om at bede advokat Németh ringe sig op. Senere samme dag blev han ringet op af advokat Németh. De havde en venlig og høflig samtale. Vidnet ønskede at tale med advokat Németh om, hvordan de skulle tilrettelægge mødet i skifteretten om mandagen den 27. september 2010. Advokat Némeths hovedbudskab under samtalen var, at **Skyldner** ikke havde værneting i Danmark. Derefter var der noget almindelig snak om, at **Skyldner** ikke havde drevet traditionel advokatvirksomhed. De talte også om, hvem der mon havde lækket oplysninger om sagen til pressen. Han fik under telefonsamtalen det indtryk, at advokat Németh ikke fandt det fornødent at give møde i skifteretten. Som han erindrer samtalen, blev spørgsmålet om forkyndelse ikke nævnt. Han erindrer ikke, at advokat

Németh under samtalen skulle have sagt, at han alene repræsenterede **Skyldner** i en pressenævnssag og ikke i konkurssagen, og at han ikke ville påtage sig at give **Skyldner** meddelelse om tidspunktet for mødet i skifteretten den 27. september 2010. Den eneste grund til, at han den 27. september 2010 rettede henvendelse til advokat Némeths kontor var, at skifteretten ville have sikkerhed for, at advokat Németh også havde modtaget bilagene til konkursbegæringen. Det var vidnets sekretær, der ringede til advokat Némeths sekretær. Han fandt ikke grundlag for selv at ringe til advokat Németh personligt. Han orienterede ikke advokat Németh om det afsagte konkursdekret. Det gik han ud fra som givet, at skifteretten gjorde.

Advokat **Vidne 1** har forklaret, at han var ansat i advokat **Skyldners** advokatvirksomhed fra den 1. maj 2006 til den 1. februar 2010, hvor han fik sin sidste løn. De er begge aktionærer i et selskab ved navn **Virksomhed 3 A/S**. Selskabet kom imidlertid aldrig rigtig i gang. De har lavet en del research, men ingen af projekterne er blevet til noget. Der var hovedsagelig tale om projekter med træpiller. Grunden til, at han efter den 1. februar 2010 ikke længere fik sin løn, var, at **Skyldner** ikke havde penge at betale med. **Skyldners** økonomiske problemer begyndte med et kollaps i en virksomhed ved navn **Virksomhed 4**. I tiden op til, at **Skyldner** holdt op med at betale vidnets løn, havde **Skyldner** klaret sig ved at afhænde forskellige aktiver. Omkring den 20. maj 2010 tog vidnet til Ghana. Han kan af sit pas se, at han er udrejst af Ghana den 4. juni 2010. Han rejste hjem via Dubai, hvor han overnattede. Mens han var i Ghana, havde han talt med **Skyldner** i telefonen. **Skyldner** havde fortalt, at han havde modtaget en konkursbegæring pr. post. Den 7. juni 2010, efter at være kommet hjem fra Ghana, tog han ind på kontoret. Han troede, at han var alene, idet **Skyldners** bil ikke holdt uden for. Pludselig kom **Skyldner** imidlertid ud af sit kontor bærende på en stor kuffert. I kufferten må der have været papirer, for **Skyldners** skrivebord var ryddet. **Skyldner** sagde, at han nu tog væk, fordi han ikke ville have, at der blev forkyndt en konkursbegæring for ham. Vidnet så den konkursbegæring, som **Skyldner** havde modtaget. **Skyldner** smækkede konkursbegæringen på bordet sammen med en masse bilag. **Skyldner** ville sælge advokatvirksomheden til vidnet, så der heller ikke kunne ske forkyndelse for personalet, men vidnet ville ikke købe. Den 15. juni 2010 kom stævningsmanden på kontoret for at forkynde konkursbegæringen for **Skyldner**. Foreholdt at mødet i skifteretten på dette tidspunkt slet ikke var berammet endnu, har vidnet forklaret, at stævningsmanden ikke desto mindre ankom denne dag for at forkynde konkursbegæringen.

Procedure:

Skyldner har til støtte for sin påstand gjort gældende, at betingelserne for at afsige konkursdekretet ikke var opfyldt, idet han ikke havde modtaget konkursbegæringen med bilag, og idet han ikke var tilsagt til mødet i skifteretten den 27. september 2010 eller i øvrigt bekendt med, at konkursbegæringen ville blive behandlet denne dag. Den omstændighed, at advokat Németh havde modtaget kopi af konkursbegæringen med bilag og var bekendt med, at konkursbegæringen skulle behandles den 27. september 2010, er uden betydning, idet advokat Németh ikke repræsenterede ham under konkurssagen og ikke har orienteret ham om tidspunktet for sagens behandling.

Konkursrekvirenten har til støtte for sin påstand om stadfæstelse gjort gældende, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at **Skyldner** har modtaget konkursbegæringen med bilag. Det må endvidere lægges til grund, at advokat Németh repræsenterede **Skyldner**, og da advokat Németh ubestridt var gjort bekendt med tidspunktet for konkursbegæringens behandling i skifteretten, men valgte ikke at give møde, har betingelserne for at fremme sagen været opfyldt, jf. konkurslovens § 23, stk. 3, jf. stk. 5.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Advokat Mads Danielsen har forklaret, at en kopi af konkursbegæringen af 1. juni 2010 blev sendt til **Skyldners** forretningsadresse i Kolding, og at brevet ikke kom retur. Det fremgår af de fremlagte specifikationslister, at **Skyldners** mobiltelefoner ved en række lejligheder har været aktive i Danmark efter den 1. juni 2010, uanset at han er registreret som udrejst af landet den 31. maj 2010, og der er derfor en formodning for, at han har modtaget konkursbegæringen.

Advokat **Vidne 1** har forklaret, at han, mens han i perioden fra den 20. maj 2010 til den 4. juni 2010 var i Ghana, talte i telefon med **Skyldner** om konkursbegæringen. Han har endvidere forklaret, at han den 7. juni 2010, efter at være kommet hjem fra Afrika, tilfældigt mødte **Skyldner** på kontoret, hvor han så **Skyldner** være i besiddelse af konkursbegæringen med bilag.

Det er på denne baggrund og efter bevisførelsen i øvrigt, herunder oplysningen om, at **Skyldner** var bekendt med pressens omtale af konkursbegæringen og i den anledning bad advokat Németh om at tage affære over for pressen, ubetænkeligt at lægge til grund, at **Skyldner** forud for mødet i skifteretten den 27. september 2010 var gjort bekendt med konkursbegæringen.

Sagen blev ved et brev af 13. september 2010 fra skifteretten berammet til foretagelse den 27. september 2010.

Ved brev af 20. september 2010 rettede advokat Németh henvendelse til advokat Danielsen i dennes egenskab af advokat for den formodede konkursrekvirent, Danske Bank. I brevet anmodede advokat Németh ”som advokat for **Skyldner**” om at få tilsendt kopi af konkursbegæringen med bilag. I brevet gjorde advokat Németh opmærksom på, at **Skyldner** var udrejst til Ungarn og derfor ikke havde værneting ved Retten i Kolding, og advokat Németh tilføjede derefter, at han ville være taknemmelig for at modtage kopi af eventuel korrespondance mellem advokat Danielsen og skifteretten, ”således at jeg kan meddele Skifteretten, at **Skyldner** ikke har værneting her i landet”.

Det er ubestridt, at advokat Németh herefter den 24. september 2010 fra advokat Danielsen modtog kopi af konkursbegæringen med bilag og kopi af skifterettens brev af 13. september 2010, hvorved sagen blev berammet til foretagelse den 27. september 2010.

Det kan efter bevisførelsen ikke lægges til grund, at advokat Németh under den telefonsamtale, som han og advokat Danielsen havde den 23. september 2010, tilkendegav, at han ikke repræsenterede **Skyldner** under konkurssagen og ikke ville påtage sig at give **Skyldner** meddelelse om tidspunktet for sagens foretagelse i skifteretten. Landsretten har herved lagt vægt på, at advokat Danielsen ingen erindring har om sådanne udsagn, og at det må have formodningen imod sig, at de er fremkommet, idet advokat Németh i det brev af 20. september 2010, der dannede optakten til telefonsamtalen, udtrykkeligt henvendte sig som advokat for **Skyldner** og bad om materiale om konkurssagen og varslede en henvendelse herom til skifteretten.

Dertil kommer, at advokat Németh, efter at konkursdekretet var blevet afsagt, og advokat Németh havde modtaget en udskrift af retsbogen, sendte et brev af 1. oktober 2010 til skifteretten og forlangte konkursdekretet ophævet. I brevet anførtes det, at brevet skulle

betragtes som et kæreskrift, hvis konkursdekretet ikke blev ophævet, og det anførtes, at en kopi af ”nærværende skrivelse/kæreskrift” var tilstillet advokat Danielsen. Advokat Németh har om brevet for landsretten forklaret, at han ”kærede lige på stedet”, og at brevet blev sendt uden forudgående drøftelse med **Skyldner**.

Det er på den anførte baggrund ubetænkeligt at lægge til grund, at advokat Németh også forud for den 27. september 2010 repræsenterede **Skyldner** i konkurssagen.

Har en skyldner antaget en advokat i en konkurssag, er skyldneren i sagens natur bekendt med, at der er indgivet konkursbegæring, og at der derfor på et tidspunkt vil blive afholdt et møde i skifteretten. Forkyndelse af konkursbegæringen og af indkaldelse til mødet i skifteretten kan ske over for advokaten, jf. konkurslovens § 23, stk. 2, jf. retsplejelovens § 161, og det er ikke en betingelse for forkyndelsens gyldighed, at dokumenterne er kommet til skyldnerens kundskab, jf. retsplejelovens § 163, stk. 1. Det kan ikke antages, at konkurslovens § 23, stk. 3, i modsætning hertil stiller krav om, at skyldneren personlig skal være gjort bekendt med indkaldelsen, når advokaten er gjort bekendt hermed.

Det tiltrædes herefter, at betingelserne for at fremme sagen var opfyldt, jf. konkurslovens § 23, stk. 5, jf. stk. 3.

Landsretten stadfæster herefter kendelsen.

Landsretten træffer ikke afgørelse om kæremålsomkostninger, idet det forudsættes, at kurator i boregnskabet afsætter et beløb til dækning af udgifterne ved kæresagens behandling.

T h i b e s t e m m e s:

Skifterettens kendelse stadfæstes.

Kristian Petersen

Henrik Estrup

Hanne Kirk Deichmann
(kst.)